

Kroměříž – konference: Dobrovolníci v krizových situacích

19.5.2003

Jan Graubner, arcibiskup olomoucký

Dámy a pánové,

jsem rád, že mohu Vaši konferenci pozdravit. Především vám přeji úspěšné jednání a příjemný pobyt v Kroměříži.

K tématu konference zazní referáty z různých profesních pohledů, vyměníte si zkušenosti a budete se zabývat koordinací různých skupin. Já si dovolím předložit vaší pozornosti dvě myšlenky, které s dobrovolnictvím souvisejí a je třeba se jim také věnovat, jestli se má dobrovolnitví rozvíjet a v krizových situacích osvědčit.

Umění vidět. Sdělovací prostředky dnes podávají spoustu informací o katastrofách a neštěstích na celém světě, takže si lidé na ně zvykají a místo probouzení citu, který hledá pomoc, nebo přemýšlení o možném předcházení takovým neštěstím, reaguje mnohý člověk apatií. Navíc to, že podobné situace se staly součástí zábavy, která hledá napětí, a to nejen u dospělých, ale i dětské večerníčky a počítačové hry jsou plné násilí, způsobuje, že tragická událost se často bere jako něco, co se mě netýká. Před časem měla význam bezpečnostní zařízení, která spustila na autech či domech alarm. Dnes se většinou nikdo ani neohlédne, když slyší výstražné znamení.

Tím více je třeba věnovat pozornost výchově lidí ke schopnosti vidět utrpení a potřeby postižených a nezůstat lhostejným. Dále si myslím, že bychom se i my měli aktivně angažovat pro omezení násilí v televizi a za větší pozornost k umění vidět ve školní výchově.

Zájem o druhé a ochota pomoci i když mě to něco stojí. Ani po 13 letech svobody se nezměnil vztah většiny lidí ke věcem společným. Ba naopak, zdá se, že roste soustředěnost na sebe a svůj úspěch a prospěch. Ten druhý bývá zajímavý jen, když z něho něco mám. Víím, že za velkých povodní se u našich občanů ukázala velká vlny solidarity. To je dobré znamení. Ale nebylo by dobré čekat vždy až na rozsáhlé katastrofy, když se má ukázat zájem o druhého, připravenost rozdělit se, ochota pomoci.

Má-li být naše společnost zdravá a při pohledu do budoucnosti si zachovat optimismus, potřebuje hlouběji objevit smysl oběti pro druhé. Vždyť bez tohoto smyslu nebudou ani rodiny otevřené pro přijetí dětí, a bez dětí není budoucnosti.

Proto upřímně děkuji každému z vás, kteří s dobrovolníky pracujete, za každé povzbuzení, pochvalu a ocenění, která nejen motivují k další službě a oběti, ale jsou i pro další lidi vhodným upozorněním, příkladem a pozváním.

Proto končím děkováním a pochvalou i já a myslím tím na vás i všechny organizace, které zde zastupujete, myslím na organizátory této konference, která každoročně vyzvedá tato témata a snaží se přispět k obnově občanských ctností.

Kéž sám Bůh je vaší odměnou a radostí, kéž vám žehná.